Ч. 80 Второкъ 13 цвѣтня (25) 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи непечатанѝ вольнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністрація „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Громадскѝ шпихлѣрѣ.

Въ мартѣ 1892 р. поручивъ Соймъ Выдѣлови краєвому розслѣдити и розôзнати, якѝ суть шпихлѣрѣ збôжевѝ въ громадахъ мѣскихъ и маломѣскихъ, а заразомъ якъ они заосмотрюють ся и якъ заряджують ся; дальше чи не треба бы спонукати закладанє новыхъ въ мѣсцяхъ, де шпихлѣрѣвъ нема; якѝ на конець треба бы предприняти кроки, щобы тѝ институціи вôдповѣдно дѣлали и вôдповѣдали мѣсцевымъ потребамъ, могучи зарадити въ будучности проявамъ голоду и его зменшати. Выдѣлъ краєвый предложивъ ту ухвалу выдѣламъ повѣтовымъ и завôзвахъ ихъ, щобы они подали дотычнѝ даты.

На 71 выдѣлôвъ повѣтовыхъ, котрѝ предложили справозданя, 56 повѣтôвъ заявило ся противъ закладаня шпихлѣрѣвъ въ громадахъ; дальшѝ 10 повѣтôвъ уважає институцію шпихлѣрѣвъ за потрѣбну, але они могли бы лишь тогды сповняти свою задачу, колибъ — якъ то думає выдѣлъ повѣтовый въ Бялôй — фондъ краєвый удѣлявъ громадамъ безпроцентовыхъ позичокъ на заложенє шпихлѣрѣвъ, колибъ дальше — якъ кажуть выдѣлы повѣтовѝ въ Чортковѣ, Перемышлянахъ, Снятинѣ, Старôмъ мѣстѣ и Турцѣ — до заряду шпихлѣрями установлено окремыхъ до того укваліфікованыхъ и платныхъ функціонарôвъ, дальше, колибъ вѣрительности шпихлѣрѣвъ могли бути стяганѝ въ дорозѣ політичнои екзекуціѣ, наконецъ не колибъ заведено вôддѣлъ засобовый.

Лишь 5 повѣтôвъ заявило ся безъ всякихъ важнѣйшихъ застережень за шпихлѣрями по громадахъ а то: Яворôвъ, Коломыя, Пôдгайцѣ, Скалатъ и Стрый.

Причины наведенѝ выдѣлами повѣтовыми противъ закладаня шпихлѣрѣвъ по громадахъ суть: Знаменитый и заєдно бôльшаючій розвôй комунікаціѣ въ краю, улекшаючій скорый довôзъ збôжа, котрый робить злишнымъ заводженє шпихлѣрѣвъ въ кождôй громадѣ; неможливôсть закладаня шпихлѣрѣвъ въ громадахъ, де нема орного поля; вôдтакъ безужиточнôсть шпихлѣрѣвъ громадскихъ якъ разъ въ часѣ, коли мають сповняти свою задачу. Бо коли громаду навѣстить неурожай або яке инше нещастє, котрого годѣ предвидѣти зъ весною, то єсть, въ часѣ звычайного розпозичаня збôжа, то тогды того збôжа або зовсѣмъ або въ бôльшôй части не звертають и нема чимъ запомогти потребуючихъ. Зъ другои стороны бѣднѣйшій членъ громады лишь зъ трудностію може узыскати позичку, бо коли не маєъ ґрунту, то й не даєъ поруки вôдданя позички, а якъ зъ натуры рѣчи выходить, бѣднѣйшій трудно знайде ручителѣвъ.

Вôдтакъ треба взяти пôдъ розвагу бракъ доброи волѣ и охоты до вôдповѣдного сповнюваня заряду и контролѣ зô стороны зверхностей громадскихъ; бракъ по громадахъ вôдповѣдно уздôбненыхъ людей де веденя рахункôвъ маґазиновыхъ и книгъ касовыхъ, взглядно потреба добре платныхъ функціонарѣвъ, наколи адміністрація маєъ бути доброю.

Въ повысшихъ причинъ позношено въ значнôй частѣ шпихлѣрѣ громадскѝ, де они були, або мають бути позношенѝ а то переважно на жаданє самыхъ радъ громадскихъ и мають бути перемѣненѝ на звычайнѝ громадскѝ касы позичковѝ.

Въ цѣлôмъ краю єсть ще 679 шпихлѣрѣвъ, зъ тыхъ 135 мають бути въ найкоротшôмъ часѣ знесенѝ, що єсть вже рѣчею постановленою. Шпихлѣрѣвъ тыхъ було первѣстно дуже богато, але ихъ позношено на жаданє радъ громадскихъ. Той фактъ єсть, на думку Выдѣлу краєвого, яснымъ доказомъ, що шпихлѣрѣ громадскѝ не вôдповѣдають своѣй задачи и въ виду численныхъ трудностей якъ адміністраційныхъ такъ и грошевыхъ задачи своѣй не можуть вôдповѣдати.

Выдѣлъ краєвый подѣляє вповнѣ погляды выдѣлôвъ повітовыхъ, промавляючимъ противъ закладаня шпихлѣрôвъ громадскихъ и єсть тои гадки, що справу ту треба полишити доброй воли репрезентацій громадскихъ и опѣцѣ репрезентацій повѣтовыхъ.

Переглядъ політичный.

Въ Буковиньскôмъ соймѣ поставивъ посъ Кохановскій на першôмъ засѣданю дня 20 с. м. интерпеляцію въ справѣ конверсіѣ довгу индемнізаційного, а рускѝ послы поставили внесенє, щобы ґрунты православного фонду религійного выпускано въ аренду не лишь жидамъ, але й буковиньскимъ селянамъ. Удобрено також выбôръ послôвъ Бежана зъ становецкого повѣта и Помпого зъ мѣста Серету.

Становище угорского міністра просвѣты и вѣроисповѣданъ Чакого маєъ бути захитанє. Вôнъ маєъ въ найблизшихъ дняхъ поставити въ парляментѣ квестію довѣря.

Вчера пополудни вôдбула ся гостина нѣмецкои пары цѣсарскои у Є. Св. Папы Льва XIII. О пôвъ до третои приѣхали цѣсарь и цѣсарева до Ватикану, де ихъ повитавъ кн. Русполі, маршалокъ папского двору Делявольпе и тайный шамбелянъ Альборґеті. Пôдчасъ

10)

Звычай и мода.

(Дальше*).

Въ модѣ буваєъ часомъ, якъ въ тôй байцѣ про чоловѣка, що спускавъ ся зъ неба на перевеслѣ зъ ячмѣннои половы; коли перевесло не доставало до землѣ, то вôнъ утявъ въ горѣ а надточивъ въ долинѣ и такъ спустивъ ся на землю. Коли глядимо на сучасного мужчину зъ высшихъ кругôвъ, убраного пôсля моды въ найбôльшѝй ґали: у фраку и въ цилиндрѣ на головѣ, то мимо волѣ приходить намъ на гадку повысше перевесло лише, що нашь чоловѣкъ урвавъ въ долинѣ а надточивъ въ горѣ; на головѣ у него капелюхъ якъ коновка а свитина зъ вôдорваными полами, чи лѣпше сказавши безъ полъ, нѣбы урвавъ на долинѣ а надточивъ въ горѣ. Коли глянути безстороннымъ окомъ на фракъ, то мимоволѣ приходить на гадку, якъ можна було того рода одѣжь придумати и ввести єѣ въ моду такъ, що нинѣ безъ неи въ многихъ случаяхъ обôйти ся не можна? Хто и коли мôгъ выдумати таку моду носити на собѣ свитину безъ полъ и нѣбы лишь зъ якимсь хвостомъ зъ заду?

Слѣдячи за історією фрака приходить ся до переконаня, що его завели якъ и всяку иншу моду случай и наслѣдуванє. Слово „фракъ“ (по француски — frac, по анґлійски — frack) походить мабуть первѣстно вôдъ латиньского слова floccus, що значить цвѣтъ; отже єсть то нѣбы одѣжь, свитина зроблена зъ цвѣтистои матеріѣ. Де почато первѣстно уживати фрака: чи въ Нѣмеччинѣ, чи у Франціи а може въ Анґліи, се рѣчь трудна зовсѣмъ точно сказати; але то здаєсь бути певною рѣчею, що его почали уживати въ 18-ôмъ столѣтю головно у войску при кôннотѣ. Давнѣйша кôннота носила подôбно якъ и пѣхота довгѝ плащѣ. Щобы однакожь плащь не перешкаджавъ при сѣданю на коня, то загинано его полы зъ обохъ бокôвъ и причѣплювано ихъ кôнцѣ понизше пояса. То само робила и пѣхота, подôбно якъ ще й нинѣ пôдчасъ маршу. А що плащѣ були пôдшиванѝ звычайно якоюсь цвѣтистою матеріею, то вôдогнутѝ полы надавали навѣть певнои красы мундурови. Коли опôсля заведено при кôннотѣ трохи коротшѝ кабаты, але все таки ще зъ полами, то звычай загинаня ихъ все таки лишивъ ся. Вояки носили тогды заєдно позагинанѝ полы. Коли вояки носили синѝ кабаты, пôдшитѝ червонымъ сукномъ а до того бѣлѝ пантальоны, то се надавало имъ немало красы и вызначувало ярко однѝ полки вôдъ другихъ, коли они ще попôдгинали полы вôдъ кабатôвъ. Опôсля пообтинано приполы таки направду а зъ давныхъ цѣлыхъ полъ лишили ся лишь ихъ куснѣ зъ заду, и фракъ бувъ вже готовый. Замѣсть цвѣтистого сукна на пôдшевцѣ, що служило за вôдзнаку, настали вылоги на ковнѣрахъ и рукавахъ а звычай той задержавъ ся ще й нинѣ у войску. Головно умундурованє войска выглядало тогды такъ: фракъ зъ позагинаными полами и бѣлѝ пантальоны а на головѣ триграничастый капелюхъ; до того ще заплѣтано або припинано косы до головы и голено вусы та бороду, або лишь бороду саму.

Вôдъ войска переняли звычай носити фраки и люде цивільнѝ, але тѝ вже обтинали приполы таки зовсѣмъ, а хто носивъ фракъ зъ нецвѣтистои матеріѣ, и необшитый, той уважавъ ся за якогось еманципанта. Звычайно однакожь ношено синѝ фраки зъ жовтыми ґузиками. На кôлька десятокъ лѣтъ передъ французскою революцією були въ модѣ синѝ и бронзовѝ фраки а чорный фракъ вôйшовъ въ моду ажь въ трицяти рокахъ нашого столѣтя и задержавъ ся до нинѣ. Кôлька лѣтъ тому назадъ почали були елеґанты въ Анґліи и Франціи носити червонѝ фраки, але мода ся якось не приняла ся а чорный фракъ оставъ ся и дальше.

Иншимъ, не менше розширенымъ предметомъ моды суть рукавички. Історія рукавичокъ сягаєъ також въ далеку старину. Може то трохи и смѣшно выглядаєъ, коли хтось тамъ доказує, що вже Ребека ушила свому сынови Якову рукавички зъ козячои шкôры, щобы тымъ способомъ обманути свого чоловѣка и выєднати свому любимцеви право первородства, але все таки треба признати, що то були дѣйстно першѝ рукавички, про котрѝ дôйшла до насъ вѣсть зъ глубокои старины, хочъ они не

*) Гл. ч. 71. „Нар. Часописи“.

ѣзды до Ватикану творило италїяньске войско шпалѣръ. Ґвардія папска вôддавала цѣсарству почесть войскову а Папа принявъ ихъ въ жовтôй сали, вышовши имъ на стрѣчу ажь до дверей. Цѣсарь и цѣсарева сѣли собѣ вôдтакъ на фотеляхъ коло папы.

Въ чверть години роспращала ся цѣсарева зъ Папою и пôшла оглядати Ватиканъ а Папа пращаючись зъ нею дарувавъ ѣй знамените дѣло мозаиковои штуки представляюче базилїку. Цѣсарь оставъ ся вôдтакъ самъ на самъ черезъ пôвъ години зъ Папою а прощаючись зъ нимъ лишивъ ему въ дарунку кольорову фотоґрафію цѣсарскои родины.

До Köln. Ztg. доносять зъ Софїѣ, що правительство болгарске дозволило значнôй части болгарскихъ еміґрантôвъ, проживаючихъ доси въ Россіи вернути до краю. Еміґранты жалують ся, що Россія перестала ними опѣкувати ся. Розумѣє ся, що правительство буде добре тыхъ еміґрантôвъ пильнувати. — Кн. Фердинандъ має ажь въ половинѣ мая вернути до Софїѣ.

Именованя инспекторôвъ школьныхъ.

Директоръ ґимназіѣ въ Ярославѣ Емануилъ Дворскій именованый краевымъ инспекторомъ школъ. На пôдставѣ закона зъ дня 8 червня 1892 именувавъ Міністеръ просвѣты дефінітивнымъ инспекторомъ окружнымъ (въ VIII. клясѣ ранґи) для львôвского мѣского округа школьного Меч. Барановского, для решѣвского Конст. Стечковского, для Ясла и Коросна Адольфа Шостчевича, для Перемышля и Мостискъ Вол. Релїнґера, для Вѣлички Сев. Удзелю, для Кракова Осипа Спіса, для Самбора Герм. Кулѣша и Франц. Говорка для Львова.

Дефінітивными инспекторами окружными въ VIII. клясѣ ранґи именованй И. Длуґошь для округа Нѣско-Тернобергъ, Т. Писарчукъ для Сянока и Бжозова, И. Новаковскій для Ярослава, Григ. Шеферъ для Теребовлѣ и Гусятина, Ферд. Баданьчикъ для Вадовиць и Хшанова, Ант. Костиньскій для Лѣска и Добромиля, Корн. Фрайндъ для Бережанъ и Пôдгаєць, Алекс. Духовичь для Турки и Старого мѣста, Осипъ Дзундза для Золочева, Стан. Костецкій для Станиславова и Товмача, И. Маринякъ для Стрыя, Вол. Гампель для Дрогобича, Ив. Банашевскій для Рогатина, Стан. Токарскій для Бродôвъ, Бр. Хмуровичь для Тернополя.

Провизоричными инспекторами окружными въ IX. клясѣ ранґи именованй: проф. ґімн. Фел. Урбановскій для Коломыи и Косова, учитель въ Решовѣ Едв Новотный для округа Новый Торгъ, учитель народный Ив. Цейка для округôвъ Горлиць и Грибова, учитель Ант. Рінґъ для Мельця и Домбровы, старшій учитель Юліянъ Фрайденбергъ для Чесанова, Ант. Шлемкевичь для Калуша и Долины, Иванъ Лешега для Бôбрки и Перемышлянъ; старшій учитель въ Зимноводѣ Адамъ Гартлєбъ для Скалата и Збаража, Ант. Левакъ для Жовквы и Равы, Осипъ Добродзкій для Надвôрны и Богородчанъ, ґімн. суплентъ въ Тарновѣ И. Щудло для Бохнѣ и Бжеска. Провиз. инспекторови окружному Фр. Мрочкови въ Снятинѣ повѣрено инспекцію школъ въ округѣ Городенка. — Инспектора краевого Ом. Дворского придѣлено до службы въ краевôй радѣ школьнôй.

Новинки.

Львôвъ дня 24 цвѣтня.

— **Именованя.** П. Міністеръ рôльництва покликавъ комісаря повѣтового Вяч. Залєского до службы при Міністерствѣ рôльництва. — Львôвскій ц. к. высшій Судъ краєвый именувавъ судовыми авскультантами Кароля Осипа Найгофа, Осипа Павловича, Володимира Козакевича, Стан. Альбиновского, Стан. Ром. Бодаковского, Зеновія Копыстяньского, Сильвестра Ив. Мілєра, Осипа Біна, Ант. Сьвйонткевича, Стефана Лопушиньского, Меч. Маєвского и Стеф. Волод. Дрогомирецкого.

— **Конкурсы.** Окружна рада школьна въ Перемышли оголошує конкурсъ на посады учителѣвъ при школахъ народныхъ: въ Красичинѣ, Баховѣ, Борщевичахъ, Дусôвцяхъ, Грушатичахъ, Княжичахъ, Лучичахъ, Мацьковичахъ, Новосѣлкахъ, Вôльшанахъ, Розубовичахъ, Рускôмъ селѣ, Селискахъ, Строневичахъ, Скоповѣ и Середни, дальше на посады управителя и 2 учителѣвъ старшихъ при 4 клясовôй школѣ женьскôй въ Перемышли и на посады молодшихъ учительокъ въ Перемышли, Кривчи та Журавици. Подання треба вносити до 15 мая.

— **Титулъ радника школьного** одержавъ директоръ семінаріѣ женьскои у Львовѣ, Людвикъ Двєдзицкій.

— **Холодна весна.** Вже мѣсяць цвѣтень майже кôнчить ся, а тепла и зелени весняной годѣ дôждати ся. По тяжкôй зимѣ и трохи не двомѣсячныхъ крѣпкихъ морозахъ всѣ сподѣвали ся бодай раннои весны. А тымчасомъ теперь такъ холодно, що въ хатѣ треба палити. Теплыхъ дощѣвъ нема, такъ потрѣбныхъ до розвою рослинности, за то вôдъ часу до часу маємо снѣжокъ и вѣтры зимнй. — Подôбна весна єсть и въ Италіѣ. Зô всѣхъ италійскихъ сторôнъ доносять, що тамъ уже вôдъ кôлькохъ тыжднѣвъ тревaє посуха, котра дуже некористно впливає на засѣвы. Доси зробила та посуха шкоды на пôвъ міліярда лірôвъ.

— **Товариство рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“** уряджує въ недѣлю дня 30 цвѣтня с. м. въ сали „Frohsinn“ аматорске представленє. Представленє буде Д. Милаки мельодрама зъ гуцульского житя „Гнатъ Приблуда“ зъ музикою Воробкевича. Дохôдъ зъ сего представленя призначеный на збôльшенє фонду будовы власного дому „Зорѣ“.

— **Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“** уконституувавъ ся на засѣданю зъ дня 20 цвѣтня якъ слѣдує: Головою выбрано дра Дамяна Савчака, заступникомъ головы проф. Наталя Вахнанина, секретаремъ Йосифа Гриневича, учителя рускои школы вправъ, касієромъ проф. Петра Огоновского, господаремъ проф. Илярія Огоновского, а референтомъ театральнымъ проф. Константина Лучаковского.

— **Комітетъ ювілею папского оповѣщує:** Многй зъ помѣжь вп. Землякôвъ звертають ся зъ запытанями въ справѣ подорожи на ювілей до Риму то до приватныхъ осôбъ то до редакцій, длятого комітетъ звертає ще разъ увагу и просить зъ огляду на короткій часъ, звертати ся зô всѣми справами просто до него, и найлѣпше на адресу впр. о. Бѣлецкого, крилошанина митр. капітулы. Въ короткôмъ часѣ буде все докладно означене и подане до прилюдной вѣдомости. Просить ся тôлько якъ найскорше зголошуватись, бо пôзнѣйшій зголошеня будуть стрѣчати рôвнй трудности.

— **Холєра.** На Подôлю россійскôмъ захорувало вôдъ дня 13 до 27 марця 460 осôбъ на холєру, а померло 120. Въ ґуберніи уфійскôй въ часѣ вôдъ 27 марця до 13 цвѣтня захорувало на холєру 113 осôбъ, а померло 36 Въ иншихъ мѣсцевостяхъ мало людей померло на холєру. — Зъ Парижа доносять: Урядово стверджено, що вôдъ 10 марця до 6 цвѣтня въ Льоріянъ, Ванъ и Понтіві надъ океаномъ атлянтійскимъ занедужало 508 осôбъ на холєру, а померло 192.

— **Площа выставы краєвои замкнена.** Дирекція выставы постановила, що на мѣсце де буде выстава вже теперь не вôльно входити, хиба білєтомъ въ буднй днѣ 50 кр., а въ недѣлѣ и свята по 10 кр. Цѣну білєту назначено нарокомъ таку высоку, щобы нѣхто безъ потребы не пхавъ ся на мѣсце выставы та перешкаджавъ въ роботѣ.

— **Загальнй зборы вôддѣлу галицкого товариства для огородництва и пчôльництва** въ Коломыи вôдбули ся дня 12 с. м Членôвъ зôбрало ся 44, а межи ними селянъ и мѣщанъ 30. Зборы вôдкрывъ заступникъ предсѣдателя п. Гр. Кульчицкій, а по вôдчитаню протоколу зъ попередныхъ загальныхъ зборôвъ зъ дня 19 листопада 1892 р., наступивъ вôдчитъ п. Ил. Герасимовича „О веснянôй праци въ пасѣцѣ и якъ пôдготовити пчолы до зужиткованя головного пожитку?“ По довшôй дікусіи надъ тымъ предметомъ ухвалено поручити выдѣлови товариства, щобы вôднѣсъ ся до досвѣдныхъ въ окрузѣ пасѣчниковъ зъ просьбою о донесенє: въ котрôй порѣ головный пожитокъ припадає въ ихъ пасѣкахъ. Вôдтакъ п. Ис. Петровскій мавъ популярный выкладъ: „Якъ садити дерева овочевй?“ и о „формованю короны деревъ овочевыхъ“. Потôмъ наступивъ выбôръ предсѣдателя и заступника. Акламаціею выбрано предсѣдателемъ п. Гр.

выглядали ще, якъ теперѣшнй, и на разѣ не вôйшли ще були въ моду. А всежъ таки вже тй рукавички мали майже таке саме призначенє якъ нинѣ и теперѣшнй рукавички, бо мали закрыти передъ дотыкомъ правдиве тѣло. Нинѣ дуже часто уживає ся рукавичокъ въ тôй самôй цѣли. Коли идемо н. пр. до когось въ гостину, або на баль, то убираємо рукавички въ иншôй цѣли, лишь въ тôй, щобы той котрому маємо подати руку, не дотыкнувъ ся єѣ безпосередно. Подаючи руку въ рукавичцѣ якомусь достойникови, хочемо тымъ заявити єму найвысшу почесть нашу, показати, що мы недостойнй дôткнути ся его тѣла. Въ иншихъ случаяхъ хочемо уникнути часто неприємного враженя, яке робить на насъ якъ й на другихъ дотыканє ся спочєнои руки. Въ сѣмъ взглядѣ треба навѣть признати въ певнôй мѣрѣ рацію звычаєви убираня рукавичокъ. Подумаймо собѣ лишь, що єсьмо на балю, де въ короткôмъ часѣ буваємо змушенй дотыкати ся кôлькадесяти спочєныхъ рукъ; безпосереднє дотыканє ся було бы не лишь неприятнє, але иногдѣ могло бы навѣть стати ся шкодливе, бо нѣхто не може намъ заручити, що особа, котрои тѣла безпосередно дотыкаємо ся, єсть зовсѣмъ здорова и що зародки якоись недуги зъ неи на насъ не перенесуть ся. Вправдѣ рукавички не суть ще тутъ нѣякою певною охороною, але все таки бодай въ якôйсь маленькôй части зменшають небезпечнôсть. Дальше має рукавичка надати руцѣ красного выгляду и закрыти недостачу єѣ красы. Рѣчь зовсѣмъ природна, що чоловѣкъ старає ся бодай въ першôй хвили закрыти то, що могло бы кому не сподобати ся и колибъ такъ можна, то взявъ бы неразъ и маску на лице, щобы лишь закрыти нею правдивый его выразъ передъ другими.

Але вернѣмъ до историчного розвою моды ношеня рукавичокъ. Стародавнй Греки и Римляне знали вже також рукавички, але не уживали ихъ ще въ такихъ цѣляхъ, въ якихъ они найчастѣйше уживають ся нинѣ; рукавички не були ще тогды предметомъ моды сальоновои. Вже Гомеръ згадує про нихъ въ своѣй Одиссеи и каже, що ихъ уживано, щобы не подерти собѣ руки въ корчахъ. Ксенофонъ насмѣвае ся зъ Медôвъ, що они носять дуже грубй и теплй рукавички безъ пальцѣвъ. Варронъ розказує знову, що Римляне не зрывали нѣколи оливокъ зъ дерева безъ рукавичокъ, а то длятого, щобы они черезъ дôткненє пальцями не тратили свого правдивого смаку. Противно доказувавъ Овидъ, бо вôнъ въ своѣй книзѣ о селяньствѣ каже, що оливки смачнѣйшй, коли ихъ зрывати безъ рукавичокъ. Плінїй молодшій розказує, що его стрый, Плінїй старшій, мавъ завсѣгды при собѣ писаря, котрый черезъ цѣлу зиму носивъ рукавички на рукахъ а то длятого, щобы студѣнь не перешкоджувала єму писати. Изъ сихъ кôлька вѣстей видко, що ношенє рукавичокъ мало въ стародавныхъ часахъ чисто лишь практичну цѣль — охороненє рукъ вôдъ покалѣченя та вôдъ студени.

За христіяньскихъ часôвъ вôйшли були рукавички въ обрядъ релїгійный; ихъ носили н. пр. высокй достойники церковнй. За Людвика Побожного мусѣли монахи носити рукавички при декотрыхъ обрядахъ. Въ середныхъ вѣкахъ выробляли рукавички вже трохи на способъ фабричный, головно у Венеціи. Були то неразъ дуже дорогоцѣннй рукавички вышиванй всѣлякими взôрцями и дорогимъ камѣнемъ. Пôзнѣйше наставъ бувъ звычай на пануючихъ дворахъ, що достойники дворскй посылали собѣ взаимно рукавички въ дарунку а въ 16 и 17 столѣтю, бувъ звычай що монархи надѣляли заграничныхъ посолôвъ рукавичками, вышитыми дорогимъ камѣнемъ. Въ старыхъ лѣтописяхъ згадує ся також про перфумованй рукавички, якй роздавали воєводы зъ Естъ и Феррары въ шеснацятôмъ столѣтю на своихъ торжествахъ. Ще сорокъ лѣтъ тому назадъ бувъ въ Парижи звычай, що на похоронахъ роздѣлювано мѣжъ запрошеныхъ гостей рукавички, котрй подавано поодинокимъ людемъ на тацахъ.

Годить ся тутъ згадати ще й то, що давными часами кинути комусь пôдъ ноги рукавичку значило тôлько, що вызвати его до бою; той хто пôднявъ рукавичку принимавъ також

Кульчицкого, директора чотиро-клясовои мужескои школы, а заступникомъ п. дра Яворского, секретаря маґістрату въ Коломыи. Зъ причины, що въ роцѣ 1894 маѥ вôдбути ся выстава краѥва, ухвалено урядити въ Коломыи въ половинѣ вересня с. р. выставу пробну и выбрано комітетъ зъ сѣмохъ членôвъ. Также ухвалено списувати протоколъ зборôвъ въ рускôмъ языцѣ. Слѣдуючи зборы маютъ вôдбути ся дня 22 мая с. р. въ Коломыи. По скôнченю зборôвъ розльосовано межи членôвъ щепы деревъ овочевыхъ, молоди каштаны, книжки огородничи та инши книжки о господарствѣ домовôмъ.

— **Нещасни пригоды.** Въ Суковѣ, въ горлицкôмъ повѣтѣ, трилѣтна донька Михайла Тумидайского перевернула запалену лямпу на себе и такъ попарила ся, що на другій день померла. — На шляху зелѣзничôмъ Суха-Краковъ найдено недавно тѣло якогось мужчины, котрого поѣздъ зелѣзничій переѣхавъ такъ, що вôдтявъ ему голову и лѣву руку. Бувъ то гôрникъ зъ околицѣ Живця, Сухои або Бялои, якъ по одежи можна бы судити; але не знати, якъ называвъ ся. — Михайло Кусъ, зарôбникъ въ цегольни Менкеса на Снопковѣ коло Львова, вылѣзъ на пѣчь до выпальованя цеголъ и хотѣвъ тамъ переспати ся, але якось необачно лѣзъ, бо упавъ на земло и забивъ ся. Мавъ 47 лѣтъ а бувъ родомъ зъ Березины. Слѣдство показало що бувъ пяный.

— **Въ Рожанцѣ выжнôй**, въ повѣтѣ стрыйскôмъ, лучила ся сумна пригода. Осипъ Галиковскій, десятилѣтный сынъ Володимира Галиковского, мѣсцевого гр. кат. священика, бавивъ ся дня 13 с. м. набитымъ револьверомъ и стрѣлявъ въ него. За другимъ выстрѣломъ куля вдарила въ сами груди оподалѣвъ стоячого 18 лѣтного парôбка Василя Кожана и на мѣсци забила его. Батька не було тогды дома, коли сынъ вынявъ зъ замкненои шафы той револьверъ та довѣвъ до такого нещастя. Можна собѣ уявити розпуку о. Володимира Галиковского.

— **Памятный обливаный понедѣлокъ.** Зъ Люблинця нового въ повѣтѣ чесанôвскôмъ пишутъ намъ: Дня 11 цвѣтня с. р. по полудни въ домѣ Ивана Денеки выбухъ огонь, котрый при сильнôмъ вѣтрѣ въ однôй хвили обнявъ не лише всѣ будынки самого Денеки, але перекинувъ ся ще й на будынки сусѣдôвъ. Селяне люблинецкѣ обходили того дня „обливаный“ понедѣлокъ и зъ тои нагоды тамъ запили ся, що до гашеня огню не було кому й брати ся. Зъ мѣсцевои сторожи только кôлькохъ ставило ся при сыкавцѣ. А закимъ на мѣсце пожару приѣхали сторожѣ огневи зъ Чесанова, Любачева и Жукова, то вже огонь такъ розширивъ ся, що зъ тяжкою бѣдою ажъ по кôлькохъ годинахъ можна було его загасити. А тутъ ще якъ на нещасте и воды зовсѣмъ не було. Ти сусѣдни сторожѣ працювали ажъ до 11 годины въ ночи. Огонь знищивъ до тла пятнайцять загородъ найзаможнѣйшихъ господарѣвъ Люблинця нового, значитъ 10 хатъ, 15 стаенъ, 19 стодôлъ и 9 коморъ. На мѣсце пожару ажъ страшно глянути. Поминувши то, що въ огни згорѣло и кôлька штукъ худобы, але ще й двоє людей стратило житє притôмъ. Селянинъ Гринько Кôтъ хотѣвъ выратувати зô своєѣ хаты грошѣ, отже кинувъ ся въ огонь и справдѣ выйшовъ за хвилю звôдтамъ. Та ледви увойшовъ якихъ пять крокôвъ, якъ неживый упавъ на землю. На нѣмъ одежа вся спалила ся, лице и волосѥ обгорѣло, а на руки ажъ страшно було глянути: на вуголь згорѣли А знову другій въ тôмъ переляку забули вынести зъ хаты 6-лѣтного хлопця Михайла Свиста и тамъ бѣдный хлопчина згорѣвъ. Погорѣльцѣ не выратували жадныхъ движимостей, анѣ одежѣ, анѣ хлѣба. Богато зъ нихъ осталось зовсѣмъ безъ даху. Догадуютъ ся, що огонь повставъ зъ неосторожности слуги Денеки, Ивана Коваля, котрый недопаленого папѣроса кинувъ у паздеро, розстелене на подвôрю Денеки. Противъ него заряджено слѣдство судове. Попамятаютъ селяне люблинецкѣ добре той обливаный понедѣлокъ.

— **Огнѣ.** Въ Грушовичахъ, въ пов. яворôвскôмъ, згорѣвъ дôмъ вартости 560 зр., власнôсть Стан. Мышковского. — Дня 11 с. м. згорѣли въ Чортковѣ чотири домы вартости 4050 зр. Въ огни згинуло 5 коней и спалило ся богато знарядôвъ домашныхъ та шкôръ. Огонь повставъ мабуть зъ неосторожности Мендля Ґріндберґа, котрый зъ лѣхтарнею пôшовъ до стайнѣ и тамъ зô свѣтломъ обходивъ ся неосторожно. — На Знесѣню коло Львова згорѣла стайня зъ конемъ; шкода выноситъ около 300 зр. — Въ Любичи королѣвскôй, въ равскôмъ повѣтѣ, дня 13 с. м. выбухъ огонь у Мотя Ґельбера, спаливъ его будынки, сусѣда Ицка Ґельбера и Зісбренера, а крôмъ того фабрику фаянсôвъ Гемпфого. Шкода выноситъ около 13.000 зр. Въ огни згорѣла значна готôвка грошева. Причиною огню була неосторожнôсть и хибна будова печи. — Дня 14 с. м. згорѣли въ Самборѣ на передмѣстю „Замѣйска“ двѣ загороды Млечка и Ярощака. Шкода 1275 зр. була обезпечена на 700 зр. Якъ бы не мѣсцева сторожа огнева, нечисленна але добре вправлела, то огонь бувъ бы певно розширивъ ся, бо вѣтеръ бувъ дуже сильный. — Въ Кросенку, въ перемышляньскôмъ повѣтѣ, погорѣвъ Матвѣй Фортепянъ (якъ то неразъ люде дивно называютъ ся!). — Въ Семеновѣ, въ Теребовельщинѣ, погорѣвъ Федько Фіґель, Андрухъ Рыбакъ и Павло Ничь. Шкода выноситъ 2.000 зр. — Въ Залучу надъ Черемошемъ на гр. кат. приходствѣ згорѣли двѣ стайнѣ, четверо коней, пятеро худобы и двѣ шопы зô збôжемъ, та знарядами господарскими. Будынки були варти 900 зр., а шкода о. Антона Сабата въ худобѣ и збôжу выноситъ 1395 зр. — Въ Маґеровѣ згорѣло пять загородъ селяньскихъ, вартости 1000 зр. Причиною огню була неосторожнôсть.

— **О. Володимиръ Насальскій**, експонованый сотрудникъ на малôмъ передмѣстю въ Яворовѣ, внѣсъ бувъ свого часу жалобу до державного Трибуналу на Міністерство просвѣты и вѣроисповѣданъ въ справѣ пôдвысшеня конґруы. Сими днями розбиравъ сю жалобу Трибуналъ державный и рѣшивъ єѣ въ користь о. Насальского.

— **Подяка.** Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ приславъ для бібліотеки микулинецкои читальнѣ пачку книжокъ свого выданя, вартости 7 зр. За сей даръ складаемо хв Товариству щиру подяку. — *Антôнъ Рыбачекъ*, голова; *Стеф. Абрагамовскій*, писарь.

— **Въ басенѣ криницѣ** въ ринку у Львовѣ побачивъ оногды досвѣта поліціянтъ жида Самуила Каца, якъ розôбраный купавъ ся тамъ, а може думавъ топити ся. Ледви живого и задубѣлого зъ зимна жида вôдставивъ поліціянтъ просто до шпиталю. Пытали ся Каца, по що вôнъ выбравъ таке невôдповѣдне мѣсце до купелѣ, але вôнъ не сказавъ, по що.

— **Довгій вѣкъ.** Турецка часопись „Саадетъ“ доноситъ, що въ мечетѣ Баязета въ Стамбулѣ жиє Ґаджі Мехметъ Ефенді, котрый маѥ 130 лѣтъ. Дивна рѣчь, що въ 105 роцѣ выросли ему нови зубы, а ще дивнѣйше що тому два роки 58-ый разъ оженивъ ся, значитъ выбравъ собѣ зô свого гарему нову жѣнку.

Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувши добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 23 с. м. до 12 год. въ полудне дня 24 с. м.: середна теплота була + 2·0° Ц., найвысша + 6·4° Ц. (въ суб. по полудни), найнизша + 4·0° Ц. въ ночи. Барометеръ опадаѥ (765). Вѣтеръ буде захôдный, непевный, мѣрный, теплота буде до + 4·0° Ц., небо буде захмарене; хвилевый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 22 с. м.: пшениця 7·— до 8·—; жито 6·— до 6·25; ячмѣнь 4·75 до 5·50; овесъ 5·50 до 7·75; рѣпакъ 10·50 до 10·75; горохъ 6·25 до 9·—; вика 4·75 до 5·25; насѣнє льняне 11·25 до 11·75; бôбъ 9·50 до 11·—, бобикъ 5·50 до 7·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 73·—; бѣла 70·— до 80·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 22·— до 24·—; анижъ 39·— до 41·—; кукурудза стара 5·— до 5·80; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 12·— до 12·25.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 24 цвѣтня. Сербскій полковникъ Здравковичь, котрый приѣхавъ нотіфікувати вступлене на престолъ сербского короля, бувъ вчера на авдіенции у ґр. Кальнокого. — Приѣхавъ тутъ російскій міністеръ справъ заграничныхъ, Ґірсъ, въ переѣздѣ зъ Швайцаріи и перебуде тутъ мабуть оденъ день.

Бѣлградъ 24 цвѣтня. Урядова ґазета оголосила загальну амнестію за всѣ політични провины, якихъ допущено ся до сего дня и зменшене каръ за инши провины.

Римъ 24 цвѣтня. Минувшои ночи експльодувала велика бомба на Капітолю въ льокали помпіерôвъ, але наробила лишь незначнои шкоды.

Римъ 24 цвѣтня. Вчера передъ полуднемъ були нѣмецкій цѣсарь и цѣсарева на богослуженю въ каплици нѣмецкои амбасады. Въ полудне явивъ ся цѣсарь въ дворскôмъ повозѣ пруского посольства въ Ватиканѣ, де вôдбуло ся друге спѣданє, на котрôмъ були также кардиналы Ледоховскій и Моченні та вся дружина. О другôй годинѣ явила ся цѣсарева и казала представити собѣ папскихъ достойниковъ.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ
(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Куреръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·56	—
„ Пôдволочискъ въ Пôдз.	3·10	—	10.02	10·52	—	—
(въ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымной Воды	—	—	4·36	—	—	—

Зередакцію вôдповѣдає **Адамъ Крᴇховецкій**.

вызванє и ставивъ ся до бою. Исторично славною єсть рукавичка, котра находить ся въ збôрцѣ старинностей бувшого италіяньского міністра Кріспіого. Єсть то рукавичка зъ червоного шовку, котра якъ кажутъ належала до Конрадина зъ панувавшои колись въ Нѣмеччинѣ цѣсарскои родины Гогенштавфôвъ. Рукавичка та маѥ походити зъ 1269 р.: єѣ пôдняли на мѣсци, де стрáчено Конрадина за его походъ на Италію. Вôнъ доводивъ войскомъ свого батька Фридриха, котре побивъ пôдъ Таліякоццо Кароль зъ Анжу. Пôсля иншого оповѣданя рукавичку ту змочено въ крови французскôй пôдчасъ великои рѣзнѣ на Сицилии, знанои въ исторіи пôдъ назвою „Вечѣрня сицилійска“.

Надъ матеріяломъ, зъ якого роблять ся рукавички, ихъ формою и краскою, годѣ намъ тутъ широко розводити ся; згадаємо хиба хочь дещо коротенько. Велику масу рукавичокъ выраблюютъ мѣжъ иншимъ також зъ песячои шкôры; єсть то матеріялъ уживаный на рукавички не вôдъ нинѣ, бо єго уживано вже кôлька сотъ лѣтъ тому назадъ. Що до формы рукавичокъ то треба хиба згадати про ту моду дамскихъ рукавичокъ, пôсля котрои рукавичка маѥ сягати вôдъ пальцѣвъ ажъ майже по саме плече. Яка цѣль того, яке значѣнє и що въ тôмъ за краса, того мабудь и найлѣпшій знатокъ всѣлякихъ модъ не вмѣвъ бы сказати; оденъ рукавичникъ хиба знаѥ, що може мати на нихъ заробокъ. Та й то добре; кобы ихъ лишь у насъ роблено, а не спроваджувано зъ заграницѣ. Що до краски рукавичокъ, то тутъ вже мода дуже перебірчива; змѣняѥ ихъ подобно якъ капелюхи пôсля поры року. Разъ буваѥ въ модѣ носити на весну рукавички темно-зеленои краски, другій разъ вишневои, то знову червонои якъ цегла и т. д.; однѣ лишь бѣли рукавички вôдъ парады и чорни вôдъ жалобы не смѣютъ якось змѣняти своєи краски. А спытайможь теперь: хто вызначує за кождый разъ вôдповѣдну краску або змѣняє єѣ?— Купецъ и промысловецъ, котрымъ залежитъ на тôмъ, щобы приманити до себе купуючихъ и лекше збути свой товаръ.

Предметôвъ моды, для котрои головнымъ матеріяломъ єсть наша одежь, а вôдтакъ все, що вôдносить ся до выгоды житя людского, єсть таке множество, що хотѣвши про все хочь бы лишь навѣть дуже коротенько розказувати, треба бы списати цѣли стосы книгъ, треба бы писати цѣлу исторію культуры и цивілізаціи народôвъ. Мы не можемо тутъ такъ далеко запускати ся и длятого обмежимо ся на кôлькохъ маленькихъ примѣрахъ и загальныхъ замѣткахъ о модѣ и єѣ значѣню.

(Дальше буде.)

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.